

Sygn. akt I C 2794/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Orlik-Seligowska

Protokolant: sekretarz Katarzyna Rydzik

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 r. we Włocławku

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko J. S.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. na rzecz pozwanego J. S. kwotę 4817 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2794/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. S. kwoty 15.711,14 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. 07.06.2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu sprostowanym w piśmie procesowym z dnia 24 stycznia 2017 r. powód wskazał, że pozwany J. S. zawarł w dniu 26.03.1999 r. z (...) Bank Spółką Akcyjną (obecnie (...) Bank (...) S.A.) we W. umowę o kredyt, na podstawie której strona pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Pozwany podpisał umowę świadomie akceptując wszystkie jej postanowienia. (...) Bank Spółka Akcyjna (obecnie (...) Bank (...) S.A.) we W. wywiązała się z zawartej umowy, natomiast strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek umownych.

Pierwotny wierzyciel podjął działania zmierzające do wyegzekwowania swoich należności. W dniu 20.01.2004 r. wystawiony został przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny. Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2004 r. Sąd Rejonowy we Włocławku nadał klauzulę wykonalności ww. tytułowi egzekucyjnemu w sprawie sygn. akt I Co 1541/04. Wierzyciel pierwotny skierował w przedmiotowej sprawie wnioski o wszczęcie egzekucji. Postanowieniem z dnia 28.06.2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym we Włocławku umorzył postępowanie egzekucyjne z związku z bezskuteczną egzekucją. Następnie przedmiotowa wierzytelność na skutek umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 29.01.2015 r. została zbyta przez (...) Bank Spółka Akcyjna (obecnie (...) Bank (...) S.A.) we W. na rzecz (...) Finanse I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., który w dniu 24.02.2015 r. scedował przedmiotową wierzytelność na (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.. Strona powodowa wyjaśniła, że na zobowiązanie strony pozwanej, którego dochodzi w niniejszym postępowaniu

składa się: należność główna w kwocie 5050,90 zł, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela 8485,08 zł, odsetki karne za opóźnienia w spłatach zobowiązania naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 1651,25 zł, odsetki ustawowe naliczone przez powoda od dnia 31.01.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. w kwocie 370,86 zł oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone przez powoda od dnia 01.01.2016 r. do dnia 06.06.2016 r. w kwocie 153,05 zł. Powód wyjaśnił że odsetki ustawowe oraz odsetki ustawowe za opóźnienie zostały naliczone od należności głównej.

Ponadto powód wskazał, że zarzuty strony pozwanej są pozbawione podstaw albowiem do roszczenia dochodzonego w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajduje 3-letni termin przedawnienia zgodnie z art. 118 kc. Wierzyciel pierwotny bowiem jakim był (...) Bank Spółka Akcyjna (obecnie (...) Bank (...) S.A.) we W. podjął działania zmierzające do wyegzekwowania swoich należności i wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, Powołując się na treść art. 123 § 1 pkt 1 kc powód wskazywał, że wystąpienie przez Bank do Sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności przerwało bieg terminu przedawnienia roszczenia przysługującego względem pozwanego. Kolejno, w oparciu o powyższy tytuł Bank wniósł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które było prowadzone przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym we Włocławku K. B. sygn. akt Km 1472/04. Postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania należnego świadczenia i postępowanie egzekucyjne postanowieniem z dnia 28.06.2013 r. zostało umorzone jako bezskuteczne i w tym miejscu w ocenie powoda bieg terminu przedawnienia zaczął biec od nowa. Wytoczenie przez powoda, po nabyciu przedmiotowej wierzytelności powództwa w dniu 7.06.2016r. po raz kolejny przerwało bieg terminu przedawnienia. Zatem w ocenie powodowa podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia jest chybiony.

Pozwany J. S. w ostatecznym stanowisku (po wycofaniu twierdzeń o korzystaniu bankowego tytułu egzekucyjnego z prawomocności materialnej) i nie żądaniu z tego powodu odrzucenia pozwu wniósł o oddalenie powództwa w całości z uwagi na podniesiony zarzut przedawnienia powołując się uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016 r. Wniósł również o zasądzenie kosztów procesu, w tym również kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany J. S. zawarł w dniu 26.03.1999 r. z (...) Bank Spółką Akcyjną (obecnie (...) Bank (...) S.A.) we W. umowę o kredyt na zakup pojazdów samochodowych (...), na podstawie której otrzymał określoną w umowie kwotę, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Otrzymał kwotę kredytu.

(dowód: okoliczności bezsporne, a nadto umowa kredytu – k. 13-14)

Pierwotny wierzyciel podjął działania zmierzające do wyegzekwowania swoich należności. Pozwany nie wywiązał się z warunków zawartej umowy, wobec czego bank wypowiedział zawartą umowę a następnie w dniu 20.01.2004 r. wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny. Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2004 r. Sąd Rejonowy we Włocławku nadał klauzulę wykonalności ww. tytułowi egzekucyjnemu w sprawie sygn. akt I Co 1541/04. Wierzyciel pierwotny skierował w przedmiotowej sprawie wnioski o wszczęcie egzekucji. Postanowieniem z dnia 28.06.2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym we Włocławku K. B. umorzył postępowanie egzekucyjne z związku z bezskuteczną egzekucją. Następnie przedmiotowa wierzytelność na skutek umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 29.01.2015 r. została zbyta przez (...) Bank Spółka Akcyjna (obecnie (...) Bank (...) S.A.) we W. na rzecz (...) Finanse I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., który w dniu 24.02.2015 r. scedował przedmiotową wierzytelność na (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.. Na zobowiązanie strony pozwanej, którego powód dochodzi w niniejszym postępowaniu składa się: należność główna w kwocie 5050,90 zł, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela 8485,08 zł, odsetki karne za opóźnienia w spłatach zobowiązania naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 1651,25 zł, odsetki ustawowe naliczone przez powoda od dnia 31.01.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. w kwocie 370,86 zł oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone przez powoda od dnia 01.01.2016 r. do dnia 06.06.2016 r. w kwocie 153,05 zł. Odsetki ustawowe oraz odsetki ustawowe za opóźnienie zostały naliczone od należności głównej. Wytoczenie przez powoda, po nabyciu przedmiotowej wierzytelności powództwa nastąpiło w dniu 7.06.2016r.

(dowód: bankowy tytuł egzekucyjny – k. 16, wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych – k. 8, odpis KRS – k. 9-12, k. 15, umowa przelewu wierzytelności, z pełnomocnictwami i wyciągiem z załącznika dotyczącym pozwanego k. 17-29, umowa przelewu wierzytelności z pełnomocnictwami i wyciągiem z załącznika dotyczącym pozwanego – k. 30-41, postanowienie komornika sądowego – k. 42, dokumenty w aktach postępowania egzekucyjnego komornika sądowego K. B. przy Sądzie Rejonowym we Włocławku Km 1472/04, postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku – k. 43, zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 45-46, wezwanie do zapłaty – k. 47)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia zostało oddalone w całości. Dla porządku należy wskazać (pomimo, że pozwany ostatecznie nie żądał wydania orzeczenia w przedmiocie odrzucenia pozwu), że z prawomocności materialnej nie korzystają akty pozbawione charakteru orzeczeń, co dotyczy m.in. pozasądowych tytułów egzekucyjnych takich jak bankowy tytuł egzekucyjny, zatem brak było podstaw do odrzucenia pozwu w niniejszej sprawie i gdyby pozwany nie wycofał wniosku o wydanie takiego orzeczenia Sąd wówczas odmówiłby odrzucenia pozwu.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów oraz bezspornych twierdzeń stron. Dowody z dokumentów w ocenie Sądu są całkowicie wiarygodne, brak jest podstaw do przypuszczenia, że ich treść jest sprzeczna z rzeczywistym stanem prawnym, poza tym zasadniczo nie były one kwestionowane przez pozwanego. W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną jest fakt zawarcia przez pozwanego umowy kredytu na zakup pojazdów samochodowych z bankiem oraz to, że pozwany z umowy tej nie wywiązał się w całości, co skutkowało wystawieniem przez bank bankowego tytułu egzekucyjnego (tu roszczenie z pewnością stało się wymagalne) a następnie zaopatrzeniem go w klauzulę wykonalności celem wszczęcia egzekucji. Również bezsporny jest fakt, iż powód w drodze umowy przelewu wierzytelności nabył wierzytelność, jaka bankowi przysługiwała od pozwanego z tytułu zawartej umowy o kredyt. W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało jednak na uwzględnienie, bowiem pozwany skutecznie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r. III CZP 29/16, którą Sąd w niniejszym składzie podziela - nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). LEX nr 2067028, www.sn.pl, Biul.SN 2016/6/10). Zgodnie z art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1854) uchylono art. 96 - 98 Prawa Bankowego, które dawały bankom uprawnienie do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych i po nadaniu klauzuli wykonalności wszczęcia na ich podstawie postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z art. 11 ust. 3 tej ustawy bankowy tytuł egzekucyjny, któremu nadano klauzulę wykonalności na podstawie przepisów dotychczas obowiązujących, zachowuje moc tytułu wykonawczego także po jej wejściu w życie. Zagadnienie prawne leżące o podstaw wydania uchwały przez Sąd Najwyższy dotyczyło analogicznej sytuacji faktycznej, w której wniosek banku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego przerwał bieg przedawnienia, przerwa zakończyła się z datą prawomocnego postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania z urzędu na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. wobec nieskuteczności egzekucji, po czym bieg przedawnienia rozpoczął się na nowo (art. 124 k.p.c.) i cesjonariusz nie będący bankiem nabył wierzytelność. Jak wskazuje SN odpowiedzieć trzeba więc na pytanie, czy cesjonariusz, który nie jest bankiem może skorzystać ze skutków prawnych uprzywilejowanego trybu dochodzenia i egzekwowania roszczenia przez banki na podstawie art. 96-98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 128; dalej Pr. bank.), które obowiązywały do dnia 27 listopada 2015 r., skoro nabywa wierzytelność wraz ze wszystkimi związanymi z nią prawami (art. 509 § 2 k.p.c.).

Zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r.,

III CZP 101/03, OSNC z 2005 r., nr 4, poz. 58, wyroki 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11, OSNC - ZD z 2013 r., nr 1, poz. 7, z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, OSP z 2014 r., nr 6, poz. 60, z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04, z dnia 22 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, z dnia 21 maja 2010 r., II CSK 614/09, z dnia 4 października 2012 r., I CSK 90/12 - nie publ.). Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia (art. 826 k.p.c.) a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 k.p.c. albo zwrot wniosku, które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14, OSNC z 2015 r., nr 12, poz. 137, wyroki z dnia 10 października 2003 r., II CK 113/02, OSP z 2004 r., nr 11, poz. 141, z dnia 23 stycznia 2007 r., V CSK 386/07, z dnia 14 kwietnia 2011 r., IV CSK 439/11, z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 - nie publ.). Umorzenie postępowania z urzędu z przyczyny bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. powoduje, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu.

W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym.

Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC z 2005 r., nr 6, poz. 98, z dnia 22 lutego 2006 r., III CZP 129/05, OSNC z 2007 r., nr 1, poz. 4, z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 k.p.c., a więc fundusz sekurytyzacyjny, który nie mógł się powołać na bankowy tytuł egzekucyjny, przejście uprawnień i uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 k.p.c., musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 (nie publ.), przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela.

Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Nie może umknąć uwadze, że przerwa biegu przedawnienia została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia, podczas gdy nabywcy nie będącemu bankiem miałyby służyć do jego dochodzenia. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie

może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem.

Jest bezsporne, że do roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu, zgodnie z art. 118 k.c. zastosowanie znajduje trzyletni termin przedawnienia. Pozwany zawarł umowę pożyczki 26 marca 1999 r. Wskutek braku wywiązywania się pozwanego z zawartej umowy bank w dniu 20 stycznia 2004 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu w dniu 29 kwietnia 2004 r. została nadana klauzula wykonalności. Poza sporem pozostaje również, że prowadzona przeciwko pozwanemu z wniosku banku egzekucja na podstawie opisanego wyżej bankowego tytułu egzekucyjnego umorzona została wobec bezskuteczności w dniu 28 czerwca 2013 r. (art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.). Powód wierzytelność banku nabył dopiero w dniu 24 lutego 2015 r., natomiast powództwo w niniejszej sprawie wytoczył w dniu 7 czerwca 2016 r. (vide koperta – k. 50). Skoro zatem roszczenie z pewnością było wymagalne w chwili wystawienia przeciwko pozwanemu bte (20.01.2004 r.), to wobec aktualnego powoda przedawniło się zanim doszło do cesji wierzytelności. Nie może on bowiem zgodnie z zaprezentowanym słusznym poglądem Sądu Najwyższego powołać się na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. W przypadku przyjęcia odmiennej koncepcji faktycznie roszczenie powoda nie byłoby przedawnione, gdyż po umorzeniu egzekucji bieg terminu przedawnienia roszczenia biegnie na nowo i roszczenie byłoby przedawnione dopiero po 28 czerwca 2016 r., a zatem powód wytaczając powództwo w dniu 7 czerwca 2016 r. „zmieściłby się” w tym trzyletnim terminie. Zobowiązanie naturalne, bo w takie przekształca się zobowiązanie przedawnione może być przedmiotem obrotu i nic nie stoi na przeszkodzie, by podlegało umowie cesji. Inną kwestią jest jej skuteczne dochodzenie przed Sądem.

W tym stanie rzeczy aprobując przedstawione stanowisko Sądu Najwyższego Sąd meriti w oparciu o art. 509 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 118 k.c. powództwo oddalił.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu zasadę odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w przepisie art. 98 kpc. Na koszty pozwanego wygrywającego sprawę w całości składało się wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w kwocie 4800 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie mającego zastosowanie do spraw wszczętych od 1.01.2016 r. i niezakończonych do 26.10.2016 r. w danej instancji) i kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.